

Hasat Zamanı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Eylül 2015

Duraksız bir şiirin ilk kıtasıyım. İmgeler de isyanda ruhum da.

Cevapsız soruların istimplâk ettiği gölgelerin vurdumduymazlığında sakınıyorum kendimi ve saklıyorum bildiğimi ve saklanıyorum kuytu köşe.

Suretsiz ve sakil ne varsa çok yakın. Uzak bildiğim dostlar kurnaz bir yadsımazlıkla hep ama hep çağırıyorlar beni kucaklarına. Sığındığım ve sıdkımın sıyrıldığı üç beş tahakkümle peyda olan bir sefillik belki de iç sesimin isyanı: Ne Tanrı'ya ne de kullarına sadece kendime tüm serzenişim. Doğruyu arayan ve elinde başka hiçbir şık olmayan bir varlığım varlığımın yok kılındığı ya da yokluğumun örselendiği.

Ait olduğum ne varsa sahip değilim hiçbir şeye.

Sahip olduğum ne varsa ne çalıntı ne de muğlâk sadece benim öngörülerim ile şekillenmekte hayat tüm acımasızlığı ve pervasızlığı ile külfet görünse de.

Hasat zamanı. Ekinler biçilmeyi bekler sulanmayı bekleyen kurak toprakların nazarında soluksuz kalmakla eş değer tüm sancısı insanoğlunun.

Olmanın bedeli var olmanın tek koşulu ve cibilliyetsiz tüm önyargıların manifestosu belki de kesilen fatura.

Bir yığın bir izlek belki bir sanrı belki de yok oluş var oluşa nazire yaparcasına çalmak günden ödün vermeden de insan olmanın tek koşulu oysa ipotekli ruhların o çalkantılı sarmalı. Ne çok git-gel oysa ne bir med-cezir görünmez sancısı ne de yer çekimi hâkim şu söylencede insan olmanın bedeli olsa da verilmeyen paye.

Kılıksız bir yalanın girdiği ne çok kılıf hürmeten kadere yok saymak kadar akla zarar onca öğretti. Mimlenmişken mil çekilmiş gözlerin sönmüş ferî belki de tek delil ne de olsa gözlerin hutbesi aslında yüreğin ses ettiği tek çağrışım belki de yayılan dalga dalga hatta üstünkörü bir üslup ile ses etmeden beklemek bir köşede, bir sokağın başı ya da vardığınız son durak yayan rehin verdiğiniz onca düş hibe edilmiş iken.

Kılı kırk yardığım her bir metin bir ibadetmişçesine sıraya koyduğum yine de dönüp dolaşıp yeniden başladığım o hikâye her okuyuşumda farklı bir son olacağını beklentisi ile şekillendirdiğim hikâye kahramanları her biri adsız ne de olsa ve ruhları engebeli yüreklerini yitirmiş olmanın bedeliymişçesine

sorgularken rastladıkları yürek maliklerini.

Temkin arz eden bir dokunuş kadar yerinde mi yoksa edindiğiniz her bir izlenim ya da yokluğunu hissettiğiniz bir duygu mu güvene şart koştuğunuz ne ise. Sözcüklerin telaffuzu kadar sıradan aslında yürek sesi bu yüzden o iş birlikteliği her daim tek maruzat sergilediğiniz düş ötesi varsıl hâkimiyetlerle üstün gelme gayreti iken iştiğal ettikleri. Sadece onlar sadece siz ya da biz belki de ben hatta sen yoksa hiç kimse mi...

İsteddiğiniz kadar tereddüt edin ve ses etmeyin ne olacağı engel olabilirsiniz ne de hâkim kılabilirsiniz dengeyi çoktan yitip gitmiş iken hele ki ekseni kaymış bir dünyadan mı medet umuyorsunuz?

Kolay olsa gerek geride bırakmak yine de zoru seçmek ilk şık. Günün döngüsü belki rast geldiğiniz o dönence haberi dahi olmaz iken muhatabınızın sağır sultan bile duymuş iken. Hadi medet umun hadi dokunun ya da çekin gidin demek mi tek meziyet?

Sitemler duyuyorum, insanlar tanıyorum aslında hiç var olmamış ve varlığımı her yeni gün sorguluyorum ve anbean Tanrı'ya daha da yaklaşıyorum. Var olduğunu biliyorum görmesem de bu yüzden seviyorum O'nu çünkü yoksun kılmıyor beni yoklukla da imtihan etmediği için ve benzemediğim için eşrafıma daha da kıymete biniyorum ve daha da kıymete binmekte hayat.

Pes etmek düşse de payıma asla bu kötülüğü kendime yapamam.

İstifli önyargılar nasıl da öbek öbek ama bir o kadar donanımlı ve biçimlendirdiğim ruhum fazlasıyla müsrif. Kıyamadığım cümleler vardı sandığımda sakladığım çeyiz misali. Kaybetmediğim hayallerim zaten birikmekte çocukluğumdan bu yana. Yüz görümlüğü düşlerimi asla kaptırmam hoyrat ruhlara.

Acı'nın büyüttüğü bir çiçeğim belki de hatta küçük bir serçeyim her an tetikte ve tedirgin. Kocaman kuşlar peyda olsa da hakkım olan ekmek kırıntılarına göz diken korunaklı bir dünyanın ilk ve son maliki olarak sadece şükrediyorum zarar vermediğim için. Bu yüzden zarar görmek fazla da umurumda değil.

Ne bir dışavurum ne de bir çöküş sadece bir yakarış Tanrı'nın görmezden gelmediğine kani olduğum. Satırlarım ne çalıntı ne de mutsuzluğun beyanatı çünkü hiç olmadığım kadar mutluyum.

"Nasıl yaşadım öyle öleceğim, kenar mahallenin birinde, bir eskicide, alıcısı bulunamamış mektuplara düşülmüş notların arasında kiloyla satılacağım."(Alıntı)

Yine de biliyorum ki mektuplarım sahipsiz kalmayacak çünkü özel ulaklı her biri ve benliğimin bir izdüşümü her ne kadar sakil ve sefil addedilse de kimince.

Muğlâk yaratları ile nöbette kim varsa ne hâkimim ne de hkmndeyim haricimdekilere. Çünkü sahip olduğum hiçbir Őey yok bu yüzden hiçbir Őeyin savunmasını yapmıyorum ve asla sahip olamayacağım hiçbir hayali kıskanmıyorum da. Bilmediėim ve haz etmediğim tüm menfı duygulara uzağım aŐk'a olan inancım ve bağlılığım kadar.

Edindiėim hiçbir izlenim ne varlığımın uzantısı ne de üzerime düŐen gölgelerin sunduğu bir aykırılık zira aykırı olan tek oğe benim yadsıyamadığım varlığı aŐk'ın bana her dokunuŐunda yıldızlara ulaŐmamı sağlarken.

Sevdiėim ne varsa sevilmediğim tarafınca ve tüm isyanına karŐı insanoğlunun hiçbir izlek beni yansıtmıyor iştiğal ettikleri tüm önyargılarla bu yüzden havanın sessizliğindeki tek gösterge içimdeki yaŐattıėım tüm gzelliğ ve Tanrı'nın tüm sunumu inandığım ve tek güvendiğim. Nasıl israf edebilirim ki bunca güzelliği ve sevgiyi...